

ΕΤΟΣ 73ον

18 Μαΐου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3755)

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ἱστορική σημασία ἔχει τό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Μεταξύ τῶν ἄλλων, πληροφοροῦμαστε τό ἱεραποστολικό ἔργο πού ἐπετέλεσαν στήν Ἀντιόχεια οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καί Βαρνάβας. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, πού οἱ πιστεύοντες στόν Χριστό ὀνομάζονται χριστιανοί. Ἐκτοτε, ὅλοι ὅσοι βαπτίζονται στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀνομάζονται χριστιανοί. Εἶναι, ὅμως, πραγματικοί χριστιανοί; Τό Βάπτισμα μᾶς ἐντάσσει στήν Ἐκκλησία. Μᾶς καθιστᾷ, ὅμως, ἀληθινούς χριστιανούς; Ἡ πρέπει νά διακρινόμαστε ἀπό κάποια ποιοτικά χαρακτηριστικά πού ἐνεργοποιοῦν μέσα μας τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ἐπαληθεύουν, σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μας, τή χριστιανική μας ιδιότητα;

Σταυροαναστάσιμη πορεία

Ἀληθινός χριστιανός εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ πόνου καί τοῦ Σταυροῦ. «Καθένας πού θέλει ν' ἀκολουθήσει τόν Χριστό πρέπει νά ξέρει πώς θά συμμετάσχει σέ δύο καταστάσεις, ὅπως ὁ Σωτήρας: στόν ἐμπαιγμό καί στή σταύρωση. Πρέπει νά ξέρει πώς στά μάτια τῶν περισσότερων ἀνθρώπων θά μοιάζει συνεχῶς γελοῖος καί ἀκόμα ὅτι, ἀπό τή στιγμή πού λέγεται χριστιανός, θά τοῦ γίνει ἀδελφός παντοτινός ὁ πόνος καί ὁ Σταυρός» (π. Νικολάι Στάινχαρτ).

Ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ δέν εἶναι στρωμένη μέ ροδοπέταλα. Εἶναι μία διαρκῆς πορεία πρὸς τόν προσωπικό του Γολγοθᾶ. Ὅμως, γιά τόν χριστιανό ἡ χαρά τῆς ζωῆς, ἀκόμα καί μέσα ἀπό τίς ποικίλες δοκιμασίες τῆς, εἶναι ἡ προσδοκία τῆς Ἀνάστασης.

Πρόγευση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ἀληθινός χριστιανός εἶναι ἐκεῖνος πού ἀγνοεῖ τήν ὑποκρισία καί κάνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τρόπο ζωῆς. Ὅπως ἔχει ἐπισημανθεῖ, «μέ τήν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οἱ Ἀπόστολοι εὐαγγελίζονται τόν Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπό τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστέλλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

ὑποκρισία καὶ τό διεστραμμένο πνεῦμα μπορεῖ κανεῖς νά κρύψει τὴν πραγματικότητα ἀπὸ τοὺς γήινους δικαστές κι ἔπειτα νά περιμένει τὴ λήθη. Γιά τὸν χριστιανό εἶναι ἐντελῶς τό ἀντίθετο. Καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξη τῆς ὑποκρισίας εἶναι γι' αὐτόν ἀδιανόητη. Γιατί ὁ χριστιανὸς γνωρίζει πὼς τίποτα δέν μπορεῖ νά ξεγελάσει τό μάτι τοῦ Θεοῦ καὶ πὼς ἡ λήθη εἶναι ἀδιανόητη στὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ καὶ πὼς ἐνώπιόν Του τίποτε δέν μπορεῖ νά κρυφτεῖ». Ἡ ὑποκρισία εἶναι καρπὸς πλανεμένης καὶ ἐλλειμματικῆς πίστεως, παντελῶς ξένη πρὸς τό ἦθος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀληθινὸς χριστιανὸς εἶναι ἐκεῖνος πού βιώνει ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅπως γράφει σύγχρονος ἱερομόναχος, «ὁ ρόλος τῶν χριστιανῶν στὸν κόσμον εἶναι νά φιλτράρουν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, ὥστε νά κερδίζει διαρκῶς ἑδαφος ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Μποροῦμε νά περιφρουροῦμε ὁλόκληρο τὸν κόσμον, περιφρουρών-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ὅσοι εἶχαν διασκορπισθεῖ, ἐξαιτίας τοῦ διωγμοῦ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τόν λιθοβολισμό τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆ Φοινίκης, τήν Κύπρο καί τήν Ἀντιόχεια, ἀλλά δέν κήρυτταν τόν λόγο σέ κανένα ἄλλο, παρά μόνο στούς Ἰουδαίους. Ἦταν μερικοί ἀπό αὐτούς, Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν στήν Ἀντιόχεια καί κήρυτταν στούς ἐλληνιστές Ἰουδαίους τό εὐαγγέλιο γιά τόν Κύριο Ἰησοῦ. Καί ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί τους, πολλοί δέ πίστεψαν καί προσῆλθαν στόν Κύριο. Ἐφθασε ἡ εἰδηση γι' αὐτούς στήν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβα νά μεταβεῖ στήν Ἀντιόχεια. Μόλις ἦλθε αὐτός καί εἶδε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, χάρηκε καί προέτρεπε ὅλους νά παραμένουν πιστοί στόν Κύριο μέ ὅλη τήν καρδιά τους, γιατί ὁ Βαρνάβας ἦταν ἄνθρωπος ἀγαθός καί πλήρης ἀγίου Πνεύματος καί πίστεως. Ἔτσι, προστέθηκαν πολλοί ἄνθρωποι στόν Κύριο. Μετέβη ὁ Βαρνάβας στήν Ταρσό γιά νά ἀναζητήσει τόν Σαῦλο, ὅταν δέ τόν βρῆκε τόν ἔφερε στήν Ἀντιόχεια. Ἐλάμβαναν μέρος οἱ δύο τους στίς συνάξεις τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ ἓνα ὁλόκληρο ἔτος καί δίδασκαν πολύ πλῆθος, στήν Ἀντιόχεια ὀνομάσθηκαν γιά πρώτη φορά οἱ μαθητές «χριστιανοί». Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἦλθαν στήν Ἀντιόχεια ἀπό τά Ἱεροσόλυμα προφῆτες. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὀνόματι Ἄγαθος, σηκώθηκε καί προειδοποίησε, μέ τή δύναμη τοῦ Πνεύματος, ὅτι δά ἐνσκήψει μεγάλη πείνα σέ ὅλη τήν οἰκουμένη, ἡ ὁποία καί πράγματι ἔγινε ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου. Ἀποφάσισαν λοιπόν οἱ μαθητές νά στείλει ὁ καθένας, ἀνάλογα μέ τήν οἰκονομική του κατάσταση, βοήθεια στούς ἀδελφούς πού κατοικοῦν στήν Ἰουδαία, πράγμα τό ὁποῖο καί ἔκαναν, καί ἔστειλαν τή βοήθεια στούς πρεσβυτέρους τῶν Ἱεροσολύμων μέ τόν Βαρνάβα καί τόν Σαῦλο.

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τό ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

τας τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ Παραδείσου μέσα μας, διότι ἂν χάσουμε τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δέν θά σώσουμε οὔτε τόν ἑαυτό μας, οὔτε τοὺς ἄλλους. Ἐκεῖνος πού ἔχει μέσα του τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, θά τήν μεταδώσει ἀνεπαίσθητα καί στούς ἄλλους» (Γέρων Θαδδαῖος).

Ἀληθινός χριστιανός εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης καί τῆς διαρκοῦς μετανοίας· μιᾶς ἀγάπης ἀπροϋπόθετης, πού δέν διακρίνει τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλά τοὺς ἀποδέχεται ἰσοτίμως, ὡς ζωντανές εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά καί μιᾶς μετανοίας πού εἶναι ὁ μόνος τρόπος καί δρόμος ἐπιστροφῆς στήν ἀγάπη καί τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ὑφιστάμενοι κίνδυνοι

Τό ἐρώτημα εἶναι, ἀφοῦ αὐτά εἶναι τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανοῦ, γιατί ἔχει περιπέσει σέ αὐτό τό τέλμα ὁ λεγόμενος χριστιανικός κόσμος στήν ἐποχή μας; Προφανῶς, γιατί δέν εἴμαστε ἀληθινοί

18 Μαΐου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστός μεσσίαν ἐαντόν ὡμολόγη».
Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου
καί Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ΄ αἰ.).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Μαΐου, τοῦ Τυφλοῦ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.

χριστιανοί, ἀφοῦ, ἀντί τοῦ πόνου καί τοῦ Σταυροῦ, ἐπιλέξαμε τήν ἀπο-
χαύνωση τῆς ὑλικῆς εὐμάρειας, πού ὁδήγησε στήν ἀποκτήνωση τῶν
ἡθῶν· ἀντί τῆς οὐσιαστικῆς Ὁρθοδοξίας, περιοριστήκαμε στούς τύπους
τῆς θρησκείας, βιώνοντας μιά ὑποκριτική καί εὐκόλη θρησκευτικότητα·
ἀντί τῆς ἀγάπης, ἐπιλέξαμε τόν ἐγωισμό, ἀδιαφορώντας γιά ὅ,τι γίνεται
γύρω μας· ἀντί τῆς μετανοίας, προσαρμόσαμε τόν Χριστό στά μέτρα τῆς
ἀδυναμίας μας, κάνοντας ὑποχωρήσεις καταστροφῆς μέσα μας.

Ἡ λύση τῆς κρίσης, πού βιώνουμε, εἶναι νά ξαναγίνουμε ἀληθινοί χρι-
στιανοί καί ὅλα θ΄ ἀρχίσουν νά μετασχηματίζονται γύρω μας, γιατί πρῶτα
θά ἔχουν ἀλλάξει μέσα μας!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ,
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ (ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ)

ΤΟ ΜΕΤΑΘΕΤΟ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (Α΄ ἔκδ., σελ. 16x23 ἑκατ., σελ. 120)

Ἀντικείμενο τῆς παρούσας ἔρευνας εἶναι ἡ συστηματική μελέτη τοῦ ζητήματος τῆς
μεταθέσεως τῶν ἐπισκόπων στήν κανονική παράδοση, ἔτσι ὥστε νά ἀποδειχθεῖ ὅτι
οἱ διαφορετικές ἐρμηνευτικές προσεγγίσεις, ἐπὶ τοῦ θέματος, στήν πραγματικότη-
τα δέν ἀντιτίθεται, ἀφοῦ τά ἐκκλησιολογικά καί ἐκκλησιαστικά κριτήρια παραμέ-
νουν ἀμετακίνητα κατὰ τήν ἱστορική διαμόρφωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς πράξεως.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr